

« zurück blättern vor »

FELCECH subst. m., ab 1792; auch *feldcech*, *feldceich*; ‘über die Schulter gelegter Gürtel zum Tragen einer blanken Waffe’ – ‘zakładane przez ramię pas służące do noszenia broni białej’: (vor 1792) 1951 Kit.Opis 384 *Oficyjerowie także wojsk ordynackich mieli ten przywilej, iż od komputowego żołnierza odbierali takowe uszanowanie, jakie się oficyjerom komputowym należało; szarfy, ryngrafy i feldcechy z komputowymi jednakowe nosili.* ◦ (vor 1792) 1951 Kit.Opis 318 (*który znak po francusku nazywał się porte d’epĈe, po niemiecku feldceich, a ja po polsku chrzczę go namiiecznikiem albo orężcem*). ◦ (†1821) 1877 Zabł.Różne 360, DOR *Znałem go. Był lokajem, dziś chodzi z felcechem.* ◦ (†1837) 1857 Ochoc., Sw *Zaręcza, że książę da mu F[eldcech] srebrny.* ◦ [LBel.] (1872–1876) 1883 ENCORG s.v. *feldfebl: Feldfeblom pozwala się nosić dla podniesienia ich powagi szpadę oficerską ze srebrnym felcechem.* ◦ [arch.] 1905 Gemb.Wojsko 264, DOR *Jeżeli inspektor [rewii] posiadał jaką rangę wojskową w dawnej Polsce, natenczas nosił felcech i szlify podług rangi złote.* – SWIL, Sw, DOR (daw.).
◊ **Var:** *felcech* subst. m., (†1821) 1877 Zabł.Różne 360, DOR ◦ [LBel.] 1905 Gemb.Wojsko 264, DOR – SWIL, Sw, DOR (daw.); *feldcech* subst. m., (vor 1792) 1951 Kit.Opis 384 ◦ [LBel.] (†1837) 1857 Ochoc., Sw – nur Sw; *feldceich* subst. m., (vor 1792) 1951 Kit.Opis 318. ◊ **Etym:** nhd. *Feldzeichen* subst. n., ‘militärisches Abzeichen, namentlich die Fahne; aber auch Schleife, Binde, Laubzweig’, GRI. ❖ Der Beleg von 1905 bezieht sich auf die Armee des Herzogtums Warschau in den Jahren 1807 bis 1814. Da Offiziere der polnischen Regimenter (im Gegensatz zu den ausländischen) bis 1764 keine Uniformen trugen, war *felcech* das einzige Rangabzeichen von Offizieren (GLOGER II, 149a).

« zurück blättern vor »